

ТЕХНІЧНЕ ЗАВДАННЯ № 2

Тестовий переклад фрагменту книги «Той, Хто не запізнюється» на англійську мову

Автор: Silentus (Vasyl Vasko)

Стиль: Prophetic CineRealism™ — авторський стиль, якого не існувало до цієї книги

ЩО ПОТРІБНО ЗБЕРЕГТИ

1. Короткий рядок — це не рядок, це подих

У цьому тексті рядок — це не одиниця граматики. Це одиниця дихання. Кожен короткий рядок стоїть окремо не тому, що так зручно верстати, а тому що між ним і наступним рядком є пауза, в якій живе сенс. Ця пауза не перекладається — вона або зберігається, або вбивається. Якщо перекладач склеїть рядки в абзац — пауза зникне, і текст стане інформацією замість події.

2. Кінематографічний кадр — не описувати, а показувати

Цей текст бачить. Він не розповідає про те, що сталося — він ставить читача всередину моменту. «Горло двигуна, холод, запах сосен» — це не опис дороги. Це три окремі відчуття, які разом створюють присутність у темряві. Перекладач має передати не зміст цих слів, а їхню фізичну вагу. Читач після перекладу повинен відчути холод і почути двигун — а не прочитати, що там був холод і двигун.

3. Образ — не спрощувати і не пояснювати

«Яблука, розсипані, як свідки» — це авторський образ. Він не потребує пояснення і не потребує перефразування. Він повинен прозвучати так само несподівано і точно в англійській, як звучить в українській. Якщо перекладач напише "apples scattered on the

road" — він прибрав образ і залишив факт. Це помилка.

Два варіанти для орієнтиру:

"apples scattered like witnesses" — точний, зберігає образ, може здатися незвичним. Саме так і має бути.

"apples strewn like silent witnesses" — додає "silent", що підсилює атмосферу, але вже є авторською інтерпретацією, а не перекладом. Допустимо, якщо перекладач відчуває, що це не порушує оригінал.

Якщо жоден варіант не здається правильним — шукай далі. Критерій один: чи зупиняє цей рядок читача так само, як зупиняє в оригіналі.

4. Ритм наростання — не вирівнювати

Текст рухається хвилями. Спочатку — короткі удари. Потім — довге речення, яке розгортає сенс. Потім знову — коротко і тихо. Це не випадковість, це архітектура. Перекладач не має права вирівнювати цей ритм, робити всі речення однаковими за довжиною або темпом. Нерівність тут — це сенс.

5. Богословська глибина без богословської мови

«Бог поклав руку на пульс часу» — це не метафора з проповіді. Це фізичний образ. Рука. Пульс. Час. Три конкретні слова, які разом створюють щось, що неможливо передати жодним абстрактним поняттям. Якщо перекладач замінить це на "God intervened in time" — він убив образ і замінив живе мертвим.

ЩО ЗАБОРОНЕНО

Об'єднувати короткі рядки в суцільний абзац.

Замінювати фізичні образи на абстрактні поняття.

Прибирати повтори — «ті ж секунди, той же час, тільки інший світ» — це навмисна структура, а не стилістична помилка.

Пояснювати те, що автор навмисно залишив відкритим.

Вирівнювати ритм там, де він нерівний навмисно.

КРИТЕРІЙ ЯКОСТІ

Якщо після читання перекладу людина відчуває, що вона була на тій карпатській дорозі вночі — переклад вдався. Якщо вона лише дізналася про козуль — переклад не вдався.

ТЕКСТ ДЛЯ ТЕСТОВОГО ПЕРЕКЛАДУ

Джерело: Silentus (Vasyl Vasko), «Той, Хто не запізнюється», сторінки 238–239
Розділ 15, «Секунди Провидіння»

Я називаю їх секундами Провидіння —
часом, у якому не земний годинник говорить, а Вічність.

Вони приходять, коли ти вже підняв ногу, щоб ступити.

Коли фраза майже злетіла з вуст.

Коли рішення вже визріло в тобі, і ти впевнений, що дорога —
твоя.

І саме тоді простір трохи стискається,
повітря робиться важчим,
а тиша — гучнішою, ніж будь-який грім.

Ми називаємо це випадковістю.

Бог називає це милістю.

Ніхто не пам'ятає цієї миті,

бо в ній немає події —

є тільки затримка.

Свята, як долоня Бога на плечі.

Невидима, як ангел, який став між тобою і прірвою.

Вона не зупиняє —

вона просить:

«Не спіши. Не там. Не зараз.»

Там, де ми бачимо затримку,

Небо бачить збереження.

Ми нервуємо.

Воно — усміхається.

Я бачив цю секунду на хребті Карпат,

коли темрява тримала дорогу, а фари розрізали туман

наче шрами на ночі.

Горло двигуна, холод, запах сосен.

І раптом — ривок світла: стая диких козуль, що вибігла з ніщо.

Гальма, ковзання, тиша, як різана струна.

Лише кілька секунд.

Потім — рух далі.

За поворотом — розбитий метал,

яблука, розсіпані, як свідки,

і вантажівка, що впала з дороги у безодню.

Водій заснув.

Ще один подих — і я був би там.

Ті ж секунди.

Той же час.

Тільки інший світ.

І я зрозумів:

не все, що вчасно, — спасення.

Деколи спасіння — у затримці.

У тому, що Бог поклав руку на пульс часу і сказав:

«Затримайся. Бо Я йду поперед тебе.»

Бог ніколи не запізнюється.
Але Він ніколи й не поспішає.
Його темп — не наш пульс.
Його план — не наш розклад.
Ми думаємо, що рухаємо життя.
Насправді — ми тільки крокуємо у такт тому,
Хто знає, де стоїть смерть, і ставить між нами і нею мить.

Там, де ми бачимо «забув» —
Бог бачить «зберіг».

Там, де ми думаємо «спізнився» —
Небо каже «Я тримав тебе».

Ці секунди — не між подіями.
Вони — між світами.
Вони — двері, які Бог закриває прямо перед тим, хто біжить,
і відкриває перед тим, хто стоїть рівно настільки,
щоб Небо встигло налити в його серце мир.

І ти вже не боїшся зупинки.
Бо знаєш:
там, де Бог тримає,
ти не втрачаєш ні секунди —
ти знаходиш вічність.

ЩО САМЕ ЦЕЙ ТЕКСТ ПЕРЕВІРЯЄ У ПЕРЕКЛАДАЧА

Цей фрагмент перевіряє п'ять речей одночасно. Перше — чи відчуває перекладач різницю між рядком і реченням, між паузою і пробілом. Друге — чи може він передати кінематографічний кадр так, щоб читач побачив його, а не прочитав про нього. Третє

— чи здатен він зберегти образ там, де простіше написати факт. Четверте — чи розуміє він, що ритм нерівний навмисно, і що вирівнювати його означає зруйнувати архітектуру тексту. П'яте — чи може він передати богословську глибину без богословської мови, фізичним образом, а не абстрактним поняттям. Якщо перекладач впорався з усіма п'ятьма — він може перекладати цю книгу.

© Silentus (Vasyl Vasko), 2026. Усі права захищені.

Книга «Той, Хто не запізнюється». Стиль: Prophetic CineRealism™ + TheraScope™

Ukrnoivi №с202603353 | WGAW #2308334